

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ • 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1999 • ΕΤΟΣ 23ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 249 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 100

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ - ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

“Αν ξέραμε τι θα πει πόλεμος, τότε, χωρίς ταλαντεύσεις, θ' αρχίζαμε την πιο θεαλωτή επανάσταση τον Ιούλιο του 1914, για να τον εμποδίσουμε”. Αυτά είχε πει εκπρόσωπος του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος Γερμανίας, σε συνέδριο που έγινε μετά τον Α' παγκόσμιο πόλεμο.

Τώρα ξέρουμε τι θα πει πόλεμος, γιατί μας το μαρτυρούν: τα 37.468.904 (8.528831 νεκροί, 21.189.154 τραυματίες και 7.750.949 αιχμάλωτοι) θύματα του Πρώτου παγκόσμιου πολέμου.

Τα 44.400.922 (14.868.764 νεκροί, 27.254.448 τραυματίες, 2.277.710 αιχμάλωτοι) θύματα του Δεύτερου παγκόσμιου πολέμου.

Οι 558.000 νεκροί στην Ελλάδα το 1941-1945

Οι 462 νεκροί της επαρχίας Βιάννου στην τετράχρονη κατοχή.

Μας το μαρτυρούν οι ανυπολόγιστες υλικές ζημιές, που έγιναν και στους δύο αυτούς πολέμους. Τι κάναμε όμως;

Πολλές ήταν οι μικροεστίες πολέμου που οδήγησαν στον Α' πα-

γκόσμιο πόλεμο.

Αρκετές ήταν οι μικροεστίες, σε όλη τη γη, στο διάστημα του μεσοπολέμου, ώσπου ξέσπασε ο Β' παγκόσμιος πόλεμος.

Σ' εκατοντάδες ανέρχονται οι μικρές αλλά και σε πολλές δεκάδες οι μεγαλύτερες συγκρούσεις σε όλα τα μήκη του πλανήτη μας, στα μέχρι σήμερα, από το 1945, χρόνια.

Στην Κοινωνία των Εθνών (Κ.Τ.Ε.) οργανώθηκαν οι λαοί του κόσμου μετά τον Πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, για ν' αποφύγουν μια νέα σύρραξη. Την αγνόησαν όμως λίγα

από τα κράτη που ήταν μέλη της και προετοίμασαν την αναμέτρηση του 1914-1918.

Στην Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), κι ένα βήμα πιο πέρα, πλαισιωμένη από το Συμβούλιο Ασφαλείας, προχώρησαν και πάλι οι λαοί της γης, για ν' αποφύγουν ένα νέο πόλεμο αλλά και να έχουν τα μέσα να διευθετούν τις όποιες διαφορές προκύψουν μεταξύ των μελών τους, μετά τέλος του Δεύτερου παγκόσμιου πολέμου.

Αλλά οι σκοτεινές δυνάμεις που κρύβονται πίσω από τις οποιεσδήποτε

αναμετρήσεις (μικρές ή μεγάλες) δεν μπορούσαν να νιώθουν άνετα μέσα στον ΟΗΕ και στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Δεν εξυπηρετούνταν τα σκοτεινά τους συμφέροντα. Προχώρησαν κι έφτιαξαν τον δικό τους μηχανισμό. ΝΑΤΟ τον ονόμασαν.

Για τη δική τους ασφάλεια μίλησαν στην αρχή. Αμυντικό το λέει το κατάστατικό του. Για ν' αντιμετωπίσουν “φανταστικούς” κινδύνους, όπως διακήρυτταν στις κάθε φορά ανακοινώσεις τους. Κι όταν οι “φανταστικοί” κίνδυνοι εξέλιπαν, φάνη-

καν γενναϊόδωροι. Έθεσαν στη διάθεση του ΟΗΕ τις πανίσχυρες, με όλα τα σύγχρονα εξοπλιστικά συστήματα, δυνάμεις τους, για να χρησιμοποιηθούν στην καταστολή μικροεστιών πολέμου, που οι μηχανισμοί και οι δυνάμεις του Συμβουλίου Ασφαλείας δεν θεωρούνταν (γι' αυτούς) αρκετές.

Δειλά δειλά στην αρχή, πιο ξετοπίωτα στη συνέχεια, δημιουργούσαν καταστάσεις, όπου τα δικά τους συμφέροντα το επέβαλλαν.

Τις τελευταίες ημέρες η ανθρω-

Συνέχεια στη σελ. 4

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟ-ΠΕΖΑ-ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙ-ΒΙΑΝΝΟΣ-ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ

Στη μεγάλη σημασία του οδικού άξονα Ηράκλειο-Πεζά-Αρκαλοχώρι-Βιάννος-Ιεράπετρα- τις ενέργειες που έχουν γίνει μέχρι σήμερα γι' αυτόν, αλλά και την ανάγκη να επισπευθεί η κατασκευή του, θα αναφερθεί σε σειρά άρθρων του στα Β.Ν. ο τοπογράφος μηχανικός Δημοσθένης Ραπτόπουλος. Ο μηχανικός, που έχει μελετήσει σε βάθος τις ανάγκες τις περιοχής που θα εξυπηρετήσει. Ο μηχανικός που έχει κάνει τη μελέτη σε μεγάλο τμήμα του άξονα αυτού, αλλά και την προμελέτη στο υπόλοιπο. Γράφει:

«ΛΙΓΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Αν υπήρχε δρόμος χαρακτηρισμέ-

νος με αυτή την ονομασία, θα ήταν εθνικός δρόμος, αφού συνδέει την πρωτεύουσα του Νομού Ηρακλείου με τη μεγαλύτερη πόλη του Νομού Λασιθίου και την καλύτερη ή μάλλον του μοναδική λιμάνι της νότιας παραλίας της ανατολικής Κρήτης.

Αν και δεν υπάρχει τέτοια ονομασία χαρακτηρισμένου (εθνικού ή επαρχιακού) δρόμου, εδώ αναφέρεται έτσι, γιατί έτσι αποκτά μεγάλη σημασία και αυτό θέλει ν' αποδείξει η παρούσα έρευνα συγκρίνοντας την μάλιστα με τη μόνη άλλη υπάρχουσα οδευση Ηράκλειο-Άγ. Νικόλαος-Παχειά Άμμος-Ιεράπετρα: οδευση που κατά το μεγαλύτερο μέρος της (Ηράκλειο-Παχειά Άμμος χιλ'τρα 81,9) ανήκει στον

εθνικό δρόμο με αριθ. 90, γνωστότερο ως βόρειο οδικό άξονα (Β.Ο.Α.) και στον επαρχιακό δρόμο Ν. Λασιθίου αρ. 20 το τμήμα Παχειά Άμμος-Ιεράπετρα χιλ'τρα 14,1. Η οδευση αυτή έχει σχεδόν εξαντλήσει τα περιθώρια βελτίωσης και απ' αυτήν πραγματοποιείται μέχρι σήμερα η συγκοινωνία των νομών Λασιθίου-Ηρακλείου. Η οδευση αυτή, για λόγους οικονομίας της παρούσας μελέτης, θα ονομάζεται Β.Ο. (βόρεια οδευση, καθώς περνά από τη βόρεια πλευρά του ορεινού όγκου της Δίκτης), ενώ ο δρόμος Ηράκλειο-Βιάννος-Ιεράπετρα θα ονομάζεται Ν.Ο. (νότια οδευση, καθώς περνά νότια της Δίκτης).

Η Ν.Ο. δεν ταυτίζεται συνολικά με

κανένα θεσμοθετημένο δρόμο, γιατί οι επαρχιακοί δρόμοι που βρίσκονται στη γενική της πορεία χαρακτηρίστηκαν στη 10/ετία του 1950 που η Ελλάδα μόλις είχε βγει από μια δεκάχρονη πολεμική περιπέτεια (πόλεμοι 1940-1941, κατοχή 1941-1944 και εμφύλιος 1947-1949), που σώριασε ερείπια υλικά και ψυχικά στην ταλαιπωρημένη και καθυστερημένη (και πριν από το Δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο) χώρα μας, με ανύπαρκο οδικό δίκτυο.

Οι δρόμοι που έπρεπε να γίνουν ήταν πρώτα πρώτα αυτοί που θα ένωσαν τις πρωτεύουσες των νομών με τους λοιπούς οικισμούς των, για να διοχετευθεί η κρατική, υλική, διοικητική και διαχειριστική μέριμνα στους οικισμούς των νομών, από τις πρωτεύουσες στις οποίες θα ερχόταν.

Με το πνεύμα αυτό χαρακτηρίστηκαν και θεσμοθετήθηκαν οι εθνικοί και επαρχιακοί δρόμοι στη δεκαετία του 1950 και η κατασκευή προσαρμόστηκε στην ορεινότητα της Κρήτης και τις μικρές δυνατότητες της οικονομίας της χώρας μας και κατά κανόνα χωρίς τεχνικές μελέτες (πλην των εθνικών δρόμων) μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1960.

Ο δρόμος Ηράκλειο-Πεζά-Αρκαλοχώρι-Βιάννος-Ιεράπετρα, όπως διαμορφώθηκε θεσμικά και υλοποιήθηκε σταδιακά μέχρι σήμερα.

Πριν από τον πόλεμο και συγκεκριμένα το 1938 κατασκευάστηκε το τελευταίο κομμάτι του Εμπαρος-Άνω Βιάννος με υδατόπηκτο σκυρωτό χωρής ασφαλικό με τη σκαπάνη και το χειράμαξο για τα χωματογυικά έργα, το σφυρί για την παραγωγή σκυρών, τον ατμήλατο οδοστρωτήρα (το γνωστό «Βαποράκι») για την οδοστρωσία, τα υποζύγια και το χειράμαξο για τις μεταφορές υλικών και φυσικά γενικά χειρωνακτική εργασία. Ο δρόμος αυτός περνούσε και περνά μετά το Ηράκλειο από τους οικισμούς Κουνάβοι, Πεζά, Μελέσες, Αλάγνι, Αρκαλο-

Συνέχεια στη σελ. 4

Συνέχεια στη σελ. 4

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΠΟΧΕΤΕΥΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΑΝΑΓΚΕΣ

Όπως έχει γίνει γνωστό, ύστερ' από την έγκριση και τη χορήγηση 180.000.000 δρχ. για την αποπεράτωση του αποχετευτικού δικτύου στον οικισμό της Άνω Βιάννου, που πρέπει να επεκταθεί και να συμπεριλάβει και τον οικισμό του Λουτρακίου, το έργο δημοπρατήθηκε και ο εργολάβος ετοιμάζεται να ξεκινήσει εργασίες μέσα στον Απρίλιο. Ετσι με τις καλύτερες προϋποθέσεις το έργο πρέπει να τελειώσει μέσα στο 1999 και να τεθεί σε λειτουργία.

Τι θα γίνει όμως μετά; Πού θα πάνε τα λύματα; Στις στέρφες που έχουν διανοιχθεί στα Λιβάδια; Υπολόγισε κανείς από τις υπεύθυνες υγειονομικές υπηρεσίες τις επιπτώσεις στον υπόγειο υδροφόρο ορίζοντα (γεωτρήσεις και πηγές) αλλά και στην ατμόσφαιρα της γύρω περιοχής με τις αναθυμιάσεις που δημιουργούνται και ιδιαίτερα τους θερινούς μήνες;

Αν και ο κίνδυνος αυτός έχει επι-

σημανθεί τώρα και χρόνια, κανένα μέτρο δεν έχει ανακοινωθεί για την αντιμετώπισή του.

Το Δημοτικό Συμβούλιο Βιάννου, στην αρμοδιότητα του οποίου περιήλθε το έργο, πρέπει να προχωρήσει με ταχείς ρυθμούς στη σύνταξη μελέτης και ν' απαιτήσει την άμεση επιχορήγηση κατασκευής του έργου που θα υποδεχτεί τα λύματα, όχι μόνο της Άνω Βιάννου αλλά και της Κάτω Βιάννου και του Χόνδρου, που αποτελούν ενιαία γεωγραφική ενότητα.

Δεν υπάρχουν περιθώρια για οποιαδήποτε αναβολή αποφάσεων. Κάθε μέρα που περνά, από γραφειοκρατικές και άλλες διαδικασίες, προσθέτει κινδύνους που πολύ δύσκολα αντιμετωπίζονται. Και αυτά, για να μη λέμε ύστερ' από ένα ή δυο χρόνια «υστερνή μου γνώση και να σε είχα πρώτα», γιατί η γνώση για το πρόβλημα υπάρχει. Χρειάζεται μονάχα η βούληση για να λυθεί

Συνέχεια στη σελ. 4

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΒΙΑΝΝΟΣ-ΚΕΡΑΤΟΚΑΜΠΟΣ

Βασικός ο δρόμος Βιάννος-Αγία Μονή-Καμάλοι-Κερατόκαμπος. Εξυπηρετεί δεκάδες οικογένειες, μόνιμους κατοίκους των οικισμών αυτών. Εξυπηρετεί πολλές άλλες δεκάδες παραγωγών, που καθημερινά διασχίζουν το δρόμο αυτό για να καλλιεργήσουν τα κτήματά τους, αλλά με μεγάλη φθορά στα αυτοκίνητά τους και αυξημένη κατανάλωση σε καύσιμα. Πριν από πέντε περίπου χρόνια ασφαλοστρώθηκε ένα τμήμα, από το βούλιμα ως το γήπεδο του «ΠΑΤΟΥΧΑ». Σταμάτησε όμως εκεί, για να ξαναρχίσει τον περασμένο χρόνο, αλλά με δόσεις, μικρές και ετήσιες. Ενα ή δυο χιλιο-

μετρα τον ένα χρόνο, πεντακάσια μέτρα μετά και τώρα, όπως έχει γίνει γνωστό, έχουν εγκριθεί 40 εκατομμύρια για να κατασκευαστεί άλλο ένα τμήμα. Μέχρι πού; Υπολογίζουν ως τη δεξαμενή του ΤΟΕΒ στο Μαφεζέ.

Ε, όχι άλλη κοροϊδία στους εκατοντάδες ανθρώπους που εξυπηρετεί καθημερινά ο δρόμος αυτός. Για να ολοκληρωθεί και να διακινούνται με κάποια άνεση και λιγότερες ζημιές, πρέπει να πάρουν τ' αυτοκίνητά τους και να τα παρκάρουν έξω από τη Νομαρχία; Γιατί εκεί τους οδηγεί η μέχρι σήμερα αντιμετώπι-

Η ΕΚΘΛΙΨΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠ. ΒΙΑΝΝΟΥ

Αναφέρθηκε στο κείμενο του Γιάννη Χρηστάκη, που δημοσιεύτηκε στα δυο προηγούμενα φύλλα των Β.Ν., μεταξύ άλλων και ο τρόπος που γίνονται η εκθλιψη του ελαιοκάρπου στην ευρύτερη περιοχή της Κρήτης και αλλού.

Για τον τρόπο που γίνονται ο διαχωρισμός του λαδιού από τον ελαιοκάρπο στην περιοχή της επαρχίας Βιάννου, σε παλαιότερες εποχές, θα γίνει προσπάθεια να παρατεθούν όσα στοιχεία μπορούσαμε να βρούμε.

Οι ευνοϊκές συνθήκες που υπήρχαν στην επ. Βιάννου για την καλλιέργεια της ελιάς, αλλά και η παρουσία σ' αυτήν, έστω και μεμονωμένα σήμερα, ελαιοδένδρων χιλίων και πάνω χρόνων μας βεβαιώνει ότι η καλλιέργεια της ελιάς στην περιοχή Βιάννου γινόταν από τα πολύ παλιά χρόνια. Και όπως οι κάτοικοι άλλων περιοχών διαπίστωσαν ότι ο ελαιοκάρπος περιέχει το λάδι και προσπάθησαν με όσους τρόπους, ίσως και άλλους απ' αυτούς που αναφέρθηκαν στο κείμενο του Γιάννη Χρηστάκη για να το πάρουν και να το χρησιμοποιήσουν, το ίδιο θα έκαναν και οι δικοί μας πρόγονοι.

Παρ' όλο που στο χώρο της επ. Βιάννου έχουν εντοπιστεί πολλοί οικι-

σμοί και στην πριν από την πρωτομωική εποχή, δεν έχουν γίνει μέχρι σήμερα ανασκαφές, σε έκταση τέτοια που θα διαπίστωναν ίσως και την παρουσία ελαιοτριβείων στην περιοχή.

Το ότι όμως στον Άγιο Βασίλειο και στη θέση Κορακιά της Άνω Βιάννου έχουν επισημανθεί λαξευμένες πέτρες και σημείο, σ' αυτές, εκροής υγρού από τη λακούβα τους, αποτελεί στοιχείο πως και στην επαρχία Βιάννου με τον ίδιο τρόπο, όπως κι αλλού, γίνονταν η εκθλιψη του ελαιοκάρπου. Κοπάνιζαν δηλ. τις ελιές μέσα στη λακούβα κι έτρεχαν τα υγρά τους στη συνέχεια σε δοχεία, στράγγιζαν και μάζευαν το λάδι που πήγαινε στην κορυφή. Σύμφωνα με άλλες πληροφορίες, χωρίς βέβαια ιδιαίτερα στοιχεία εκτός από την παράδοση, ο διαχωρισμός του λαδιού γινόταν με το βράσιμο του υγρού που μάζευαν ύστερ' από το κοπάνισμα του ελαιοκάρπου, τρόπος που βοηθούσε στον συντομότερο διαχωρισμό του λαδιού από τ' άλλα υγρά. Κι αν στην περιοχή της επ. Βιάννου δεν έχουμε επαρκή στοιχεία από τον πρωτόγονο αυτό διαχωρισμό του λαδιού από τον ελαιοκάρπο, στοιχεία για το επόμενο βήμα βρίσκουμε σε πολλά σημεία. Αλλού μεν

έχουν συνδεθεί μόνο με την ονομασία του χώρου, όπου γινόταν συστηματικά διαχωρισμός του λαδιού από τον ελαιοκάρπο, όπως η θέση Λιοτριβί στην τοποθεσία «Χοροί» Αμρών κι αλλού με την ονομασία «αλετρουγειό» ή «αλετρουβείο», αλλά και με υπολείμματα από τα μέσα που χρησιμοποιούσαν για την εκθλιψη του ελαιοκάρπου. Χρονικά εντοπίζονται στις αρχές του προηγούμενου αιώνα (1900κ.ε.). Τοπικά, με λιγότερα ή περισσότερα στοιχεία, υπάρχουν στον Χόνδρο στον οικισμό Περόβλα (Εμμ. Παπαδάκη), στην Άνω Βιάννο (σπίτι Γ. Κοκολάκη), στην Πάνω Σύμη αλλά και στην παραλιακή περιοχή του Καλαμιού, όπως στου Καβού, στα Σταυριά, στο Τσακάλωμα, στο Ποτιστικό, στα Σκαφίδια κ.ά.

Χαρακτηριστικό του αλετρουγειού ή αλετρουβείου ήταν η άσκηση πίεσης στην ελαιοζύμη, που δεν γινόταν με απλό κοπάνισμα αλλά με τη σύνθλιψη του ελαιοκάρπου από μεγάλες πέτρες, που κινούνταν πάνω σε άλλη πέτρα με ανθρώπινη δύναμη ή τη χρησιμοποίηση κάποιου ζώου. Η πίεση γινόταν με μεγάλο ξύλο που, συνδεδεμένο με ξύλινο

Συνέχεια στη σελ. 4

Συνέχεια στη σελ. 4

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ '21 ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Στις 15 Ιουλίου 1821 έγινε κοντά στο Θέρισσο μεγάλη μάχη ανάμεσα σε 5.000 Τούρκους υπό τον Ρατίφ πασά και λίγες εκατοντάδες Κρητικούς με αρχηγούς τους Βασίλειο και Ιωάννη Χάλη, Ανδρέα Φασούλη, Γιώργο Δασκαλάκη-Τσελεπή, Σαρειδαντώνη κ.ά. Στη μάχη αυτή, που κατέληξε σε συντριβή των Τούρκων και στερώντας την επανάσταση στην Κρήτη, πολύτιμη υπήρξε η συμμετοχή των γυναικών του Θέρισσου.

Γράφει σχετικά ο ιστορικός-Ακαδημαϊκός Διονύσιος Κόκκινος: «Κατά την μάχη εκείνη, που εστερώσε πλέον την επανάσταση της Κρήτης, οι γυναίκες του Θέρισσου υπήρξαν άξια σύντροφοι των γενναίων ανδρών. Πολλές είχαν σπεύσει εις το πεδίο της μάχης από το πρωί και μετέφεραν από τη μιά θέσεως εις την άλλην πυριτόβολα και έφεραν νερό και σταφύλια εις τους μαχομένους. Αναφέρονται επεισόδια άξια μεγάλων ηρωικών εποχών. Η στάμνα που μετέφερε μία Θερισσιανή... έπασα από τουρκικήν σφαίραν, και η γυναίκα, που ετραυματίσθη ταυτοχρόνως, αντί να τρομάξη από τον τραυματισμόν της, ομιλούσε διά το ατύχημα που είχε να της σπάση την στάμναν και να χυθ το νερό το πολύτιμον διά τους φλεγόμενους υπό τον ήλιον του Ιουλίου μαχητάς».

(Διον. Κόκκινος, "Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης", 1931, τ.Γ', σ. 33)

Το Δ.Σ του Συλλόγου Βιαννιτών Ηρακλείου "ΠΑΤΟΥΧΑΣ" εύχεται στα μέλη του και σε όλους τους συνδημότες μας ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ και ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Το Δ.Σ. του "ΔΙΑΒΑΘΗ" εύχεται σ' όλους τους Βιαννίτες, όπου κι αν βρίσκονται, ΚΑΛΟ και ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

ΤΑ ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ εύχονται στους αναγνώστες τους, σε όλους τους Βιαννίτες και τους φίλους της Βιάννου ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΒΙΑΝΝΟΥ

Με τη συμμετοχή των Αρχών, εκπροσώπων φορέων, του Γυμνασίου-Λυκείου Βιάννου και όλων των Δημοτικών Σχολείων και Νηπιαγωγείων της περιοχής του Δήμου καθώς και πολλών κατοίκων γιορτάστηκε η εθνική επέτειος της 25ης Μαρτίου στο Δήμο Βιάννου.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Δήμαρχος κ. Μανώλης Αναστασάκης.

Εκδηλώσεις έγιναν και στην Άρβη το βράδυ της 24ης καθώς και το πρωί της 25ης με πανηγυρικό εορτασμό στον Ι.Ν. της Παναγίας στο «Δέτη» Εμπάρου.

Το βράδυ της 25ης, με τη συμμετοχή του μουσικοχορευτικού συγκροτήματος του Συλλόγου «ΑΡΚΑΔΙ» και της Δημοτικής Χορωδίας Ρεθύμνου, πραγματοποιήθηκε μουσικοχορευτική βραδιά στο κέντρο «ΔΙΑΒΑΘΗΣ».

Την οργάνωση των εκδηλώσεων φρόντισε δεκαεταμελής επιτροπή από καθηγητές, δασκάλους και άλλους δημότες.

- Στο Ηράκλειο, στις εκδηλώσεις για την Εθνική Επέτειο, κατά τη δολογία που έγινε στον Ι.Ναό του Αγίου Μηνά ομιλήτης ήταν ο Κώστας Στεφανάκης.

Το μεγαλύτερο μέρος από τα στοιχεία στα οποία αναφέρθηκε ήταν από τη συμμετοχή της Κρήτης στην επαναστατική εθνεγερσία του 1821.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Δήμος Βιάννου: Δήμαρχος	22850
» » : υπηρεσίες	22820, 22851, 22236
Κέντρο Υγείας Δ/ντής	22669
Πληροφορίες	22625 ή 22647
Ιατρείο Αγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιεύθυνση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Λύκειο Βιάννου	22277
Αγρονομείο Βιάννου	22006
Ειρηνοδίκειο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Ελαιουργείο)	22136
Ο.Τ.Ε. (βλάβες)	22121
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Τ.Ο.Ε.Β.	22690
Ελληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090
Φαρμακεία Άνω Βιάννου	22140
Φαρμακείο Πεύκου	31295
Γεωτόνιο	22317
Α.Τ.Ε. Βιάννου	22180

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. - Βιάννος	22051
Ζαϊμάκης Θεόφιλος - Βιάννος	22304
Θεοδοσάκης Γεώργιος - Πεύκος	31437
Καρτσάκης Εμμανουήλ - Λουτράκι	22605
Λασηθιώτακης Γ. - Βιάννος	22355
Γαλανάκης Μιχ. - Χόνδρος	22101
Ψαρολογάκης Κων. - Χόνδρος	22109
Κονσολάκης Ιωάννης - Αμύρα	31420

(Για υπεραστικά: 0895)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θάνατοι:

Στο Ηράκλειο: Πολυχρόνης Ι. Αθουσάκης (τάφηκε στην Άνω Βιάννο) Μαρία Γ. Τσαντηράκη, το γένος Δ. Ζερβουδάκη

Ελένη Στ. Στυλιανού-Κόμη Γεώργιος Θεοδωράκης (κηδεύτηκε στην Άνω Βιάννο)

Στυλιανός Στυλιανού (σύζυγος της Ελένης Κόμη)

Στην Αθήνα: Εμμανουήλ Βολωνάκης

Στ' Αμύρα: Αναστασία Μούστου Στον Άγιο Βασίλειο: Χρυσή Νοδάρη

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Μας έστειλαν για την έκδοση: ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΙΑΝΝΟΥ 1940-1945 Ο κ. Κωστής Ατσαλακής 10.000 δρχ. και η Μέλιω Κόμη - Παπασαράντου 30.000 δρχ. στη μνήμη της αδελφής της **Ελένης** και του συζύγου της **Στυλιανού Στυλιανού**.

Για τα κανδήλια: Ο κ. Κώστας Συμβουλιάκης 15.000 δρχ. στη μνήμη των γονέων του **Εμμανουήλ και Φωτεινής Συμβουλιάκη** και του αδελφού του **Γεωργίου**.

Η επιτροπή ανέγερσης του Ι.Ν. Αγίων Πάντων στο χώρο του Πανεπαρχιακού Ηρώου, περιμένει και τη δική σου προσφορά: Για να εξοφληθεί ο λογαριασμός τοποθέτησης κανδηλιών στη μνήμη των θυμάτων της περιοχής το 1941-1944. Για να εξασφαλιστεί η συντήρησή τους αλλά και του γύρω χώρου.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

• Εμμανουήλ Δ. Κοντοπόδης, εγγονός του Γεωργίου Μοθουδάκη, τελείωσε την Ιατρική Σχολή Αθηνών με άριστα.

• Νίκος Γεωργίου Κρουσταλάκης, πήρε το πτυχίο Ιατρικής Πανεπ/μίου Νεάπολης Ιταλίας.
• Η Ελένη Σύρου (κόρη της Φωφώς Καργιολάκη) τελείωσε την Ιατρική Σχολή Πατρών.

Στην αγαπημένη μου ανεψιά, ΣΟΦΙΑ ΕΜΜ. ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ, που πήρε το Πτυχίο της Λογοθεραπείας από το Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου εύχομαι **Καλή σταδιοδρομία**.

Η θεία της Αλεξάνδρα Καρακωνσταντάκη

ΣΥΛΛΗΠΤΗΡΙΑ

Το Δ.Σ. του "ΔΙΑΒΑΤΗ" εκφράζει τα θερμά συλλυπητήριά του στις οικογένειες των Ελένης και Στέλιου Στυ-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ενοικιάζεται στον οικισμό Άρβης κατάστημα 90τ.μ. κατάλληλο για ταβέρνα, καφενείο ή οποιαδήποτε χρήση. Πρώην ταβέρνα Γοργόνα
Τηλ. 0895/71353
081/287680

Ενοικιάζονται στην Άρβη διπλά στη θάλασσα δωμάτια και διαμερίσματα επιπλωμένα.
Τηλ 0895/71353
081/287680

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικόπεδο στον Κερατόκαμπο 1 στρέμματος, εντός οικισμού, 500 μ. από τη θάλασσα. Τηλ. (081) 231617

στη μνήμη του συζύγου της **Γεωργίου Καπετανάκη**.

Η Δ/ση και το προσωπικό του Κ. Υγείας την ευχαριστούν θερμά.

Η ίδια έστειλε, μέσω της Ελευθερίας Γουρνεζάκη, ανά 10.000δρχ. σε δυο οικογένειες της Άνω Βιάννου, στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου Καπετανάκη με τη συμπλήρωση 2 χρόνων από το θάνατό του.

Για τον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Βιάννου κατέθεσαν στη μνήμη **Κωστή Βλαχάκη**: Η οικογένεια του 30.000, οικ. Σταύρου Βλαχάκη 30.000, Βασιλίσα Βλαχάκη 30.000, οικ. Εμμανουήλ Χατζάκη 20.000, Κλεάρχου Κυριακάκη, Εμμ. Β. Ραπτάκη, Χρήστου Γουρνεζάκη, Νίκου Βαϊραμάκη ανά 10.000δρχ. οικ. Γεωργίου Κυριακάκη, Μιχαήλ Κυριακάκη, Ερρίκου Κυριακάκη, Ιωάννου Σπανάκη, Σάκη Πιστοφίδη, Άγγελου Λυκοτραφίτη, Μύρου Κουτρομπάκη, Εμμ. Βαρδιατζάκη, Δημητρίου Παπαδημητράκη, Εμμ. Δ. Παπαδημητράκη, Νικηφόρου Μπουμπάκη, Πολυχρονίου Ραπτάκη, Δημητρίου Παντεχάκη, Γεωργίου Χαριτάκη, Γεωργίου Χατζάκη, Μηνά Χατζάκη, Αντωνίου Ζαχαριουδάκη, Δημητρίου Κόμη, Δημητρίου Ν. Ραπτάκη Χαριδημού Γουρνεζάκη, Δημητρίου Μανδαλάκη, Αντωνίου Κοκκινάκη, Γεωργίου Πολ. Λουλάκη, Εμμανουήλ Ν. Νερατζάκη, Γεωργίου Εμμ. Νερατζάκη, Νίκου Αμανάκη, Πολυχρονίου Σπανάκη, Ζαχαρία Μεταξάκη, Βασιλείου Ζερβουδάκη, Χαριλάου Κ. Κουφαλιτάκη, Γεωργίου Γερακιανάκη, Λευτέρη Γ. Γερακιανάκη, Νώντα Χαρωνίτη, Καλλιόπη Αντων. Σπανάκη, Ιωάννου Βιδάκη και Αικατερίνη Χ.Κ. Κουφαλιτάκη ανά 5.000 δρχ., οικ. Αναστασίου Στώτη και Αντωνίου Σμαραγδάκη ανά 2.500δρχ.

Για την αγιογράφηση του Ι.Ν. Μιχ. Αργαγγέλου Άνω Βιάννου κατέθεσαν: Βιργινία-Βέρα Παπαματθαϊάκη στη μνήμη των νεκρών της 300.000 δρχ. Στη μνήμη **Πολυχρόνη Αθουσάκη**: Αδάμ Δοριάκης 5.000, Γεωργ. Τηλ. Παπαδογιαννάκης 25.000, Γεωργία σύζ. Π. Αθουσάκη 20.000, Πάννης και Κατερίνα Σπυριδάκη 50.000, υποθηκοφυλακείο Ηρακλείου 30.000, Πολυχρόνη Γρηγόρη Ζερβουδάκη, τον Γιάννη το δικηγόρο και τον Μανώλη τον αξιωματικό.

Το σπίτι σας, για πολλά χρόνια, ήταν κέντρο συνάντησης των κοινωνικών παραγόντων της επαρχίας Βιάννου, πολλών Ηρακλειω-

των αλλά και κέντρο συσκέψεων και διακίνησης αντιστασιακών στη Γερμανοιταλική κατοχή. Ζωντανές μου μένουν οι αφηγήσεις που μου κάνατε συχνά με τη γιαγιά μου Χρυσή Χρηστάκη για τα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Παντρεύτηκε τον εξαιρετικό άνθρωπο και μηχανικό Γιώργο Τσαντηράκη κι έζησε κοντά του ευτυχισμένα και χαρούμενα χρόνια.

Αλλά η μοίρα δεν σ' άφησε να χαρείς για πολύ την ευτυχία που γέμιζε το οικογενειακό σου περιβάλλον. Την εκτέλεση του πατέρα σου από τους Γερμανούς το 1943 ακολούθησε το χάσιμο του μικρότερου αδελφού σου τον Μανώλη στον εμφύλιο πόλεμο. Πόνος βαρύς και καημός μεγάλος που δεν τον άντεξε η μάνα σου, η θεία Χαρίκλεια κι εγώ κι αυτή.

Μα ο πόνος, ο καημός και η θλίψη κορυφώθηκαν με τον πρόωρο θάνατο του γιαιρού, ύστερ' από χρόνια του συζύγου σου, του μεγαλύτερου αδελφού σου Γιάννη, της γυναίκας του Φρόσως και πολ-

Κατέθεσαν στο Γυμνάσιο Βιάννου στη μνήμη **Πολυχρόνη Αθουσάκη**:

Για άπορους φοιτητές από την Άνω Βιάννο, οι σύλλογοι καθηγητών Γυμνασίου-Λυκείου Βιάννου και το προσωπικό του κυλικείου 30.000, οικ. Χρήστου Μάλλιου 10.000δρχ.

Για το Γυμνάσιο Βιάννου: οι Γεώργιος Στ. Αθουσάκης 10.000, Ελευθερία Ηγουμενίδη 10.000, οικ. Σπύρου Αθουσάκη 10.000, Ελένη Γελασάκη 10.000δρχ.

Για τη βιβλιοθήκη Γυμνασίου-Λυκείου Βιάννου: Σύλλογος Καθηγητών Β. Γυμνασίου Ηρακλείου 40.000, Σύλλογος Καθηγητών 7ου Λυκείου και Ε.Τ.Λ.Δ. Ηρακλείου 35.000, Σύλλογος Καθηγητών Β' Λυκείου Ηρακλείου 35.000 και Σύλλογος Καθηγητών Λυκείου Γαζίου 19.000δρχ.

Στη μνήμη **Γεωργίου Θεοδωράκη**: Για τη βιβλιοθήκη του Γυμνασίου Βιάννου: Περικλής και Χρυσούλα Θεοδωράκη 30.000, Στέλλα και Βαγγελής Βαρδάκης 30.000, Σταυρούλα Μαργαριτάκη 10.000, Λευτέρης Μιχελινάκης 5.000, Βασίλης Βαρδάκης 5.000, Μανώλης Κασσωτάκης 10.000, Γεώργιος Σπανουδάκης 10.000, οικ. Μανώλη Παπαδοκαλάκη, Μαρίας Κολοκάκη 5.000, Μιχαήλ Παξιμαδάκης 10.000, Μανώλης Ανδρουλάκης 10.000, Νίκος Σφακιανάκης 10.000, οικ. Νικολάου Ανδρουλάκη 20.000 και Ιερέας Μαρίας Πατερράκης 10.000δρχ.

Για άπορους φοιτητές από το Δήμο Βιάννου: Ο Σύλλογος των καθηγητών του Γυμνασίου Βιάννου 30.000, ο Σύλλογος των καθηγητών του Λυκείου και το προσωπικό του κυλικείου 20.000 και η οικ. Χρήστου Μάλλιου 10.000δρχ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στις 25 Απριλίου ημέρα Κυριακή και ώρα 10 το πρωί, στον Άγιο Γεώργιο Καματερού θα γίνει 40νήμερο μνημόσυνο του Εμμανουήλ Βολωνάκη. Καλούνται συγγενείς και φίλοι να παρευρεθούν.

Σ' επόμενο φύλλο: Πολυχρόνη Κονταξάκη: ΠΑΛΙΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟ
Σ' επόμενο φύλλο: Γιάννη Νερατζάκη "Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΚΕΡΑ"
Μαστρογιωργάκη Λευτέρη "ΒΙΑΝΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ"

Για το Κέντρο Υγείας Άνω Βιάννου η και Καπετανάκη Ρένα του Γεωργίου, προσέφερε το ποσό των 40.000 δρχ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Ι. ΑΘΟΥΣΑΚΗΣ

Ύστερ' από την πολυήμερη παραμονή του στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ηρακλείου, την υπεράνθρωπη προσπάθεια των γιατρών και του νοσηλευτικού προσωπικού, τη στοργική φροντίδα των δικών του και το ενδιαφέρον φίλων και γνωστών του, ο Πολυχρόνης Αθουσάκης, πέθανε στις 4 Μαρτίου σε ηλικία 59 ετών.

Γεννήθηκε στην Άνω Βιάννο και φοίτησε στο εκεί Δημοτικό Σχολείο, στο Γυμνάσιο και τέλειωσε τη Θεολογική και τη φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Υπηρέτησε ως καθηγητής σε Γυμνάσια του Νομού Ηρακλείου, για να μετατεθεί στη συνέχεια στο Ηράκλειο, όπου υπηρέτησε αρκετά χρόνια Διευθυντής της Δευτεροβάθμιας Εκπαί-

δευσης περιοχής Ηρακλείου.

Η εργατικότητα, το ήθος και η συνειδητή προσπάθειά του στην εξυπηρέτηση των μαθητών και των συναδέλφων του τον έκαναν αγαπητό στο περιβάλλον, που πολλές εκατοντάδες απ' αυτούς συγκεντρώθηκαν στον Ι. Ναό του Αγίου Μηνά, όπου κηδεύτηκε, για να τον αποχαιρετήσουν.

Η παρουσία του Νομάρχη Ηρακλείου και πολλών προσταμένων υπηρεσιών στην κηδεία του Πολυχρόνη Αθουσάκη ήταν η αναγνώριση του έργου του στην εκπαίδευση, που δεν ήταν μόνο εκπαιδευτικός αλλά και άριστος οικογενειάρχης, πατέρας, αδελφός, συγγενής και φίλος. Με τη Γεωργία, το γένος Παυλοπούλου, Διευθύντρια του υποθηκοφυλακείου Ηρακλείου, απέκτησαν 4 παιδιά,

που σήμερα φοιτούν σε διάφορες σχολές των πανεπιστημίων και προκόβουν στις σπουδές τους, ύστερ' από το σωστό προσανατολισμό που πήραν από τους γονείς τους. Αγάπησε όμως πολύ και την ύπαιθρο και με πολύ ενδιαφέρον καλλιεργούσε τη γη που κληρονόμησε από τους γονείς τους (που πολύ του συμπαραστάθηκε σ' όλη τους της ζωή), αλλά και αυτήν που δημιούργησε ο ίδιος. Η επιθυμία του να ταφεί κοντά σ' αυτήν εκπληρώθηκε με τη μεταφορά της σορού του στον Άγιο Νικόλαο της Άνω Βιάννου, όπου παρευρέθησαν πολλοί Βιαννίτες. Επικήδειους λόγους εκφώνησαν πολλοί συνάδελφοί του, μαθητές του και συγχωριανοί, μεταξύ αυτών ο Πολυχρόνης Κονταξάκης και ο Κώστας Στεφανάκης.

ΜΑΡΙΚΑ ΤΣΑΝΤΗΡΑΚΗ-ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ

Πέθανε και κηδεύτηκε στο Ηράκλειο η Μαρία Τσαντηράκη, το γένος Δημ. Ζερβουδάκη. Στην κηδεία της πήραν μέρος πολλοί συγγενείς από το Ηράκλειο και το χωριό, καθώς και αρκετοί γνωστοί από το οικογενειακό και κοινωνικό της περιβάλλον.

Ο Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Τιμόθεος με θερμά λόγια αναφέρθηκε στη ζωή της, ενώ η Σταυρούλα Μαργαριτάκη, αποχαιρέτησε τη νεκρή, μεταξύ άλλων είπε:

«Γεννήθηκε στο Βαχό πριν από 90 χρόνια. Μεγάλωσε μέσα σε μια αρχοντική οικογένεια κι έζησε ευτυχισμένα τα νεανικά σου χρόνια, καμαρώνοντας τους τρεις αδελφούς σου: τον αξεχαστο στους Ηρακλειώτες γιατρό Γρηγόρη Ζερβουδάκη, τον Γιάννη το δικηγόρο και τον Μανώλη τον αξιωματικό.

Το σπίτι σας, για πολλά χρόνια, ήταν κέντρο συνάντησης των κοινωνικών παραγόντων της επαρχίας Βιάννου, πολλών Ηρακλειω-

τών αλλά και κέντρο συσκέψεων και διακίνησης αντιστασιακών στη Γερμανοιταλική κατοχή. Ζωντανές μου μένουν οι αφηγήσεις που μου κάνατε συχνά με τη γιαγιά μου Χρυσή Χρηστάκη για τα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Παντρεύτηκε τον εξαιρετικό άνθρωπο και μηχανικό Γιώργο Τσαντηράκη κι έζησε κοντά του ευτυχισμένα και χαρούμενα χρόνια.

Αλλά η μοίρα δεν σ' άφησε να χαρείς για πολύ την ευτυχία που γέμιζε το οικογενειακό σου περιβάλλον. Την εκτέλεση του πατέρα σου από τους Γερμανούς το 1943 ακολούθησε το χάσιμο του μικρότερου αδελφού σου τον Μανώλη στον εμφύλιο πόλεμο. Πόνος βαρύς και καημός μεγάλος που δεν τον άντεξε η μάνα σου, η θεία Χαρίκλεια κι εγώ κι αυτή.

Μα ο πόνος, ο καημός και η θλίψη κορυφώθηκαν με τον πρόωρο θάνατο του γιαιρού, ύστερ' από χρόνια του συζύγου σου, του μεγαλύτερου αδελφού σου Γιάννη, της γυναίκας του Φρόσως και πολ-

λών στενών συγγενών.

Με πολλή καρτερικότητα αντιμετώπισες όλη αυτή τη δύσβατη πορεία της ζωής. Ο αδαμάντινος χαρακτήρας που από μικρή είχες διαμορφώσει μέσα στο οικογενειακό, στενά δεμένο με την εκκλησία, περιβάλλον σου έδωσε στη δύναμη και το μεγάλο κουράγιο να τ' αντέξεις όλα.

Κλειστήρες στα τελευταία χρόνια στο σπίτι σου, κοντά στο παιδί σου. Δίπλα σου η καλή συντρόφισσα Αντωνία, η γυναίκα του Γρηγόρη Ελευθερία, και με την αγάπη που είχες απ' τ' ανίψια, τους συγγενείς, τους οικογενειακούς φίλους, την ευρύτερη κοινωνία έδινες το "παράν" σ' αυτήν με πολλές φιλανθρωπικές πράξεις, αλλά πάντα σχεδόν ανώνυμα, γιατί δεν ήθελες προβολή.

Τώρα κοιμάσαι ήρεμη, εγκαταλείποντας την πρόσκαιρη επίγεια ζωή και βαδίζεις προς την αιωνιότητα, κοντά στα προσφιλή πρόσωπα.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σου.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΑΩΤΩΝ

Στις αρχαιρεσίες της Νομαρχιακής Πολιτικής Επιτροπής Ηρακλείου του Συνασπισμού εκλέχτηκε Γραμματέας της ο Νίκος Ρεσιτάκης.

Γεννήθηκε το 1960 στην Άνω Βιάννο από αγρότες γονείς. Σπούδασε Γραφικές Τέχνες κι εργάζεται με την ειδικότητα του γραφίστα σε μεγάλη τυποεκδοτική μονάδα του Ηρακλείου, όπου και διαμένει με τη σύζυγό του Δόξα Συσκάκη, δικαστική υπάλληλο, και τα δυο ανήλικα παιδιά του.

Από τα μαθητικά του χρόνια παρουσιάζει έντονη κοινωνικοπολιτική δραστηριότητα. Μετά τη μεταπολίτευση του 1974 εντάσσεται στην ΚΝΕ και το 1976 γίνεται μέλος του Κ.Κ.Ε. Με τη διά-

σπαση του Ενιαίου Συνασπισμού παραμένει στο Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου.

Από το 1994 εκλέγεται συνεχώς στη Ν.Π.Ε. Ηρακλείου του ΣΥΝ και στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές συμμετείχε στο ψηφοδέλιό του ως υποψήφιος βουλευτής στο νομό Ηρακλείου.

Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Περιοχής Λίντο, κινείται δραστήρια για τα πάσης φύσεως κοινωνικά προβλήματα της περιοχής. Στις δημοτικές εκλογές του 1998 συμμετείχε στο ψηφοδέλιό της «Ηράκλειας Πρω-

τοβουλίας», της οποίας είναι και μέλος.

Από το 1990 δρα στο συνδικαλιστικό χώρο και σήμερα είναι πρόεδρος του Σωματίου Τυπογράφων-Λιθογράφων, αντιπρόσωπος στο Ε.Κ.Η. και αντιπρόσωπος στην Πανελλήνια Ομοσπονδία Λιθογράφων-Τυπογράφων Εργατών Τύπου και Χάρτου.

Η εκλογή του στη θέση του Γραμματέα της Ν.Π.Ε. Ηρακλείου του ΣΥΝ αποτελεί επιβράβευση και επιστέγασμα της ανιδιοτελούς στράτευσης του στους κοινωνικούς αγώνες του τόπου μας.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ

"ΚΡΗΤΙΚΗ ΦΩΝΗ". Είναι έντυπο της Ένωσης Κρητών Βριλησίων και γύρω περιοχών, στην οποία πρόεδρος είναι ο Βιαννίτης Γιώργος Πανακάκης.

Σημειώνουμε μερικά θέματα από την πλούσια ύλη της.

Η πύτα της Ένωσης, το σάλπισμα (ποίημα), Λαβύρινθος (Μύθος και πραγματικότητα), Χάνεται η κρητική γη..., Το στεφάνι του Χίτλερ(διήγημα) κ.ά.

ΚΑΡΤΣΑΚΗ ΑΣΠΑΣΙΑ
ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ

Αναλαμβάνουμε: Στέφανα παντός τύπου, διακοσμήσεις σε γάμους, βαπτίσεις και άλλες εκδηλώσεις.

ΑΝΩ ΒΙΑΝΝΟΣ Τηλ. 22008 και 22650

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΣΦΑΝΟΠΕΚΑΚΗΣ

ΜΑΡΜΑΡΑ-ΠΛΑΚΑΚΙΑ-ΜΝΗΜΕΙΑ

ΝΙΚΗΣ 2 ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΤΗΛ. 320.295, (0895) 22694

"ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ"

Εκδότης - Διευθυντής
Γ.Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
Οδός Γκερόλα 1 Τη. 281.654
FAX 281.654

Φιλολογική επιμέλεια κειμένων
Κ.Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
τηλ. 230317

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
Αναγίων 35 Τηλ. 256.435

Ετήσια συνδρομή
Ιδιωτών δρχ. 1000
Κοινοτήτων - Σχολείων - Ενοριών
δρχ. 1.500
Εμβάσματα: Γ.Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ

Επιστολές για την ύλη:
Γ.Δ. ΧΡΗΣΤΑΚΗ: Γκερόλα 1
71201 Ηράκλειο
Κ.Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ: Καποδιστριαύ
39 71306 Ηράκλειο

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ή μη
δεν επιστρέφονται. Τα
ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συντακτών τους

Η Ανάβαση στον Αφέντη Χριστό

Του Γ.Χ. Παπαματθαίου

Ο ακούρατος, σε πολλές εκδηλώσεις της ζωής, Γιώργος Χ. Παπαματθαίου έχει παρουσιάσει αρκετές μέχρι σήμερα συνεργασίες του από τις στήλες των Β.Ν. Συνεργασίες που όλες είναι πολύ προσεγμένες προτάσεις του για την ανάπτυξη της βιαννιτικής περιοχής.

Ο Γιώργος Παπαματθαίου δεν είναι μόνο μελετητής μηχανικός, που σε πολλά θα μπορούσε να βοηθήσει τον Δήμο Βιάννου, στη σύνταξη αναπτυξιακού προγράμματος της περιοχής. Διαθέτει και πλούσια πνευματική εργασία. Ένα μικρό δείγμα της: "Ο Θεοφάνης ο Κρης στο Άγιο Όρος", με 5 αγιογραφίες, μεταξύ των οποίων και *Αγγέλου η Δήσις*, Αγία Μονή Βιάννου.

Παλιός ορειβάτης, ακμαίωτος και σήμερα εξακολουθεί να περπατάει στα μονοπάτια των ελληνικών και άλλων βουνών. Δεν τα περπατάει όμως μονάχα, αλλά τα περιγράφει κιόλας κι έτσι ο αναγνώστης περπατάει μαζί με τους ορειβάτες και μαθαίνει όλα ο ίδιος δεν μπορεί να δει και να θαυμάσει. Ένα από τα πολλά που έχει καταγράψει είναι και το: «ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ», με πολλά στοιχεία όχι μόνο φυσιολογικά αλλά και θρησκευτικά και ιστορικά και εθνικά.

Τις τελευταίες ημέρες ο Γ. Παπαματθαίου έστειλε στα Β.Ν. τρεις εργασίες του, από τις οποίες δημοσιεύουμε σ' αυτό το φύλλο την «Ανάβαση στον Αφέντη Χριστό».

«Το ορεινό συγκρότημα της Δίκτης έχει τέσσερις κορυφές. Στο νότιο τμήμα την κορυφή Αφέντη Χριστός 2.141μ. και την επιμήκη κορυφή Ψαρή Μαδάρα με υψηλότερο σημείο 2.084μ., που καταλήγει ανατολικά στη Σαρακηνόβιγλα 1.730μ. και τη Μαδάρα με 1.783μ. Κάτω χαμηλά από τη Μαδάρα προς την πλευρά της Σύμης βρίσκεται η τοποθεσία Χαμέτι, που ήταν το καταρύγιο, το λημέρι, των ανταρτών Μπαντουβά και αργότερα του Ποδία.

Το βορεινό συγκρότημα έχει την κορυφή Σπαθί με 2.148 μ. και ανατολικά του την Κορυφή Λάζαρος με 2.085μ. Κάτω από τον Λάζαρο βρίσκεται το γνωστό οροπέδιο Καθαρό 16 χιλ. από την Κριτσά, ενώ η κορυφή Σπαθί κρέμεται πάνω από το οροπέδιο Λασιθίου.

Στον Αυχένα μεταξύ Σπαθί και Αφέντη Χριστού περνά το μονο-

πάτι Ε4, που έρχεται από την Κονδουμαλιά Λασιθίου, περνά από το οροπέδιο Λιμνάκαρο στα 1.000μ., τη θέση Αβρασάμη στα 1.500μ. και κατηφορίζει προς το Σελάκανο, αυτή τη θαυμαστή περιοχή όπου ρέει μέλι και γάλα.

Η πρόσβαση στον Αφέντη Χριστό γίνεται από το οροπέδιο Ομαλός, όπου φθάνουμε από την Εμπαρο, Μιλιαράδω δυτικά και από Κάτω Σύμη ανατολικά με αγροτικούς δρόμους για τζίπ και αγροτικά αυτοκίνητα και από την Επάνω Βιάννο και από τον Πεύκο από κατάφυτα ολάνθισια μονοπάτια με καταπληκτική θέα προς το Λιβυκό Πέλαγος.

Ο δρόμος από τη Σύμη περνά δίπλα από τον αρχαιολογικό χώρο, όπου το Ιερό του Ερμή και της Αφροδίτης και μέσα από ένα πυκνό δάσος από πεύκα και βελανιδιές.

Το οροπέδιο Ομαλός στα 1.300μ. περίπου με 3.500μ. στο μέγρο και γύρω στα 600μ. μεγαλύτερο πλάτος είναι ένα θαυμάσιο ωραίο οροπέδιο με μπάτα διασπαρμένα στην περιφέρειά του και με ένα γνωστό εκκλησάκι στην δυτική του πλευρά, το Άγιο Πνεύμα, με την πηγούλα που δροσίζει ανθρώπους και ζώα όλη την άνοιξη και το καλοκαίρι. Το πιο γνωστό μπάτο στον Ομαλό είναι των φίλων μας των Σταυρακάκηδων, του Μιχάλη, του Κώστα και του Νίκου, που πρόθυμα σε κάθε ανάβαση μας υποδέχονται με χαρά, εκεί μας φιλεύουν με το καταπληκτικό τους κεφαλοτύρι, τη μτζήθρα τους και τη χορταστική στάκα. Από τον Ομαλό στην κορυφή Αφέντης Χριστός δεν υπάρχει μονοπάτι. Ανάλογα από πού φθάνουμε στον Ομαλό, ακολουθούμε και την πιο πρόσφορη ανάβαση, που θέλει 3 ώρες περίπου, ενώ η κατάβαση γίνεται σε 1½ ώρα περίπου.

Στην Κορυφή Αφέντης υπάρχει το μικρό εκκλησάκι του Αφέντη Χριστού, που εορτάζει στις 6 Αυγούστου με ένα φανταχτερό πανηγύρι με επισκέπτες από τα χωριά της Βιάννου και του Οροπεδίου Λασιθίου.

Το εκκλησάκι είναι χωμένο ανάμεσα στους βράχους και εξέρχεται μόλις 1 μέτρο περίπου πάνω από το έδαφος. Το εκκλησάκι απέκτησε καινούργια δίριχτη στέγη από σκυρόδεμα και σε πολλά σημεία καινούργιους τοίχους με τη δουλειά ενός ευσεβούς οικοδόμου, που από τότε με το ζώο του δούλεψε ένα ολόκληρο καλοκαίρι να ανεβάσει τοιμένο, άμμο,

νερό και σίδηρα, που αγόραζε με τη βοήθεια των κατοίκων του Πεύκου, του Αγίου Βασιλείου, των Αμυρών και των άλλων χωριών του Δήμου Βιάννου.

Στον Αφέντη ανεβαίνουμε και από το οροπέδιο Λασιθίου ακολουθώντας το μονοπάτι Ε4 και που το εγκαταλείπομε στρίβοντας δεξιά λίγο πριν από την πηγούλα του Αβρασάμη και ακολουθώντας τα σημάδια, τις κόκκινες βούλες πάνω στα βράχια, που έχει βάσει ο Ορειβατικός Αγ. Νικόλαος.

Το εκκλησάκι του Αφέντη Χριστού στην Κορυφή έχει υποστεί μερικές ζημιές από τους κεραυνούς και η ομάδα έχει προγραμματίσει για το ερχόμενο καλοκαίρι μια ομαδική μαζική ανάβαση με φορτίο 5-8 κιλών ο καθένας για το τοιμένο, την άμμο και το αλεξικέραυνο. Νερό σε πολύ μικρές ποσότητες βρίσκεται στα 2.000μ. και έτσι δεν θα χρειασθεί να το ανεβάσουμε όλο από την πηγή του Αγίου Πνεύματος.

Τώρα οι αναβάσεις στον Αφέντη είναι μονοήμερες κι αν ακόμη αφήνομε τα αυτοκίνητα στον Πάνω Πεύκο. Παλιά, όταν δεν υπήρχε ο δρόμος της Σύμης και της Εμπαράς, οι ορειβάτες κάναμε συνήθως το τριήμερο του Αγ. Πνεύματος μια εκδρομή. Φεύγαμε με λεωφορείο Σάββατο μεσημέρι για Εμπαρο-Μιλιαράδω με χαρές τραγουδώντας

«πάλι θα φύγουμε να πάμε μακριά
στον Ψηλορείτη και της Δίκτης τα βουνά
σε λαγκάδια και κορφές. Να η ζωή που δεν τη νιώθει
όποιος δεν έζησε μαζί μας,
όποιος δεν είδε τη ζωή μας,
πάνω στα ψηλά βουνά».

Ανεβαίναμε βαριοφορτωμένοι στον Ομαλό, κοιμόμαστε στο εκκλησάκι του Αγ. Πνεύματος μέσα κι έξω ή στο μπάτο του Σταυρακάκη και το πρώτο ανεβαίναμε στην κορυφή Αφέντης, το μεσημέρι είμαστε κάτω στον Ομαλό φορτωμένοι με χιόνι και μετά το φαγητό, παίρναμε τον κατήφορο και φθάναμε απογευματινές ώρες στην Άρβη, χαϊρόμαστε για ώρες τα δροσερά νερά του Λιβυκού, φτιάχναμε παγωτό και παγωμένα ποτά με το χιόνι του Αφέντη, το γλεντούσαμε το βράδυ με μεζέδες, κρασάκι και τραγούδια και κοιμόμαστε στην αμμουδιά και την άλλη μέρα το πρωί παίρναμε τον κοπιαστικό ανήφορο και φθάνουμε στην Άνω Βιάννο, όπου μας περίμενε το λεωφορείο για την επιστροφή».

«ΔΙΑΒΑΤΗ» διάβασε η κ. Ειρήνη Στασιανάκη-Κυριακάκη.

Στη βραδιά αυτή βρέθηκαν πολλοί από την παροικία της Βιάννου στην Αθήνα. Με χαρά όλοι είδαν το Δήμαρχο της Βιάννου κ. Αναστασάκη να ξεκλέβει λίγο από το χρόνο του, για να παρευρεθεί και να χαιρετίσει την εκδήλωση.

Εκτός από τους πολλούς Βιαννίτες και τους οικοδεσπότες κ. και κα Σγουράκη, βρέθηκαν ο βουλευτής κ. Μπαντουβάς, ο κ. και η κα Εμμ. Μπαντουβά, καθηγητή, και ο πρόεδρος της Ελαιουργικής κ. Γιανναδάκης.

Το Δ.Σ. του «ΔΙΑΒΑΤΗ»

ΤΑ ΤΕΡΤΣΑ (3)

Επίγειο της Ανατολικής Επαρχίας Βιάννου

12ο μέρος

Το γνωστό μας πια Καράβι του Γύρου, ακολουθώντας τη συνθησμένη του ρότα, διέπλεε τη βιαννιτική παραλία με τελευταίο λιμάνάκι τα Τέρτσα κι έφθανε στη Γεράπετρο, που από παλιά ήταν μα και στις μέρες μας εξακολουθεί να είναι το μεγαλύτερο και περισσότερο οργανωμένο λιμάνι της Νότιας Κρήτης.

Εμείς δεν μπορούμε να ξεκολλήσουμε από τα Τέρτσα! Πανώριο, χαδιάρικο το τοπίο, σ' αγαλιάζει, σ' αιχμαλωτίζει, δεν είναι εύκολο να το αποχωριστείς! Με πολύ κόπο κι ανορεξιά παίρνουμε το χωματόδρομο για τον Συκολόγο. Η ματιά ατίθαση, γεμάτη περιέργεια παίξει δεξιά ζερβά κι η σκέψη αχόρταγη ακλουθά και προσπαθεί να καταγράψει, να τοποθετήσει στη μνήμη όσο περισσότερα από τούτο το μοναδικό, τεράστιο, φυσικό καρτ ποστάλ. Ο ήλιος τρεχάτος προς τη Δύση έχει ακουμπήσει κιόλας στον Φάρο της Ψαρής και αποθέτει στερνή για τούτη τη μέρα ζεστασιά στις εκτός εποχής υπαίθριες καλλιέργειες της κηφοφης πλαγιάς που συνδέει, καταπράσινη, τους δυο πανέμορφους οικισμούς της ανατολικής Βιάννου. Το Ψαροχάρακο απλώνει απλή σκιάδα κι αγαλιάζει την ακρογιαλιά του οικισμού, που αιγοτραγουδεί τον δικό της αιώνιο σκοπό, καθώς ένα ανεπαίσθητο κυματάκι αρματώνεται από τη γλυκιά αύρα και πλησιάζει αφρισμένο τα σπίτια, κατάλευκο σαν ξεχουρισμένο μπαμπάκι.

Μια περιέργη απαλή μουσική με γνώριμους αρχέγονους ήχους ξεχωρίζει και χαιδεύει με γλύκα την ακοή, καθώς ανηφορίζουμε στην πλαγιά κι όλο και χάνεται από μπροστά μας ο τόπος, με τη γη να μελανιάζει και τη μέρα να δίνει τη θέση της στη νύχτα. Να'ναι κοντό ο Τσαγκραντώνης με την ασκομαντούρα του κι έχει σκαρφαλώσει πάλι απόψε στο Ψαροχάρακο αντίκρυ στα γραφικά σπιτάκια, να ξεσηκώσει τις καρδιές όπως- κατά που διηγούνται οι παλιότεροι- συνήθιζε κάθε φορά που τον κέντριζαν τα μεράκια και τα ντέρτια της ζωής...

Καθώς ξεκορφίζουμε, ο ορίζοντας μακραίνει, ξεπροβάλλει μονυτό το τοπίο κι η ματιά μονομιάς αγαλιάζει όλη τη βιαννιτική ακρογιαλιά που κοιτάει μεγαλόπρεπη στην ήσυχη αποσπερίδα, με τα μεγάλα σημάδια της, το Θεοφιλιό με τον Φάρο, ένα κομμάτι από το φαράγγι της Άρβης, το μούτσουνο της Βίγλας, το Σκουροχάρακο και τον Ληστή, να διαγράφονται ξεκαθαριστά κάτω από

τη φεγγαράδα! Ζωντάνεψε, αστραπή, η θύμηση, η παλιά δόξα, όσα προλάβαμε παιδιά και ζήσαμε κι όσα από τους μεγαλύτερους έχουμε ακούσει! Άνοιξαν διάπλατα τα μάτια μας, είδαμε караβάκια να πηγαινόρχονται, να ποντίζουν μπροστά στα γραφικά Λιμεναρχεία, να φορτοξεφορτώνουν πολύτιμα αγαθά, είδαμε ανθρώπους προκομμένους με πρόσωπα χαμογελαστά να ζούνε γεμάτοι αισιοδοξία μέσα σε κλίμα ακατάπαυστης δραστηριότητας, γόνιμης συνεργασίας, σιγουριάς κι αγάπης! Εκείνη η αίγλη της βιαννιτικής παραλίας που την τροφοδοτούσε άσβεστη, για πολλές δεκαετίες- δύσκολο σήμερα να προσδιοριστεί το "από πότε"- η φλόγα της βιαννιτικής ψυχής έλαμπε κι αστραφτοβροντούσε ως και στα τέλη της δεκαετίας του πενήντα! Θεωρούμε πως η παρακμή-αν μπορεί να ειπωθεί έτσι-σχετίζεται και με την πρόοδο στην οδοποιία και την εξέλιξη των χερσαίων μεταφορών και νομίζουμε χρήσιμο ν' ανοίξουμε παρένθεση, για να καταγράψουμε κάποια στοιχεία.

Νωρίς πριν από τον πόλεμο του σαράντα ο δρόμος από Ηράκλειο είχε προχωρήσει κι είχε φθάσει από την Εμπαρο στο Μεγάλο Χωριό, ως και κάτω από το γερο-πλάτανο! Με τα πενήνρα μέσα της εποχής, τον κασμά και το φτυάρι, τη βαριά και το μακάπι, την τζουγκράνα και το καρτσάκι(χειράμαξα) και άλλα παρόμοια, οι εργασίες προχωρούσαν βήμα βήμα και χρόνιζαν. Στην πλαγιά του Κερατοκέφαλου, πιο πάνω από το νεκροταφείο τ'Αϊ Νικόλα, που τότε δεν υπήρχε, είχαν οργανωθεί λατομεία για τα χρειαζόμενα "αδρανή υλικά", απαραίτητα στην τοιχοποιία αντιστήριξης, στα γεφύρια και στην σκυρόστρωση της επιφάνειας του δρόμου. Η κάθε δουλειά είχε τους δικούς της εξειδικευμένους εργάτες. Άλλοι άνοιγαν τρύπες στο βράχο, τις γέμιζαν δυναμίτη κι έπαιζαν φουρνέλα, άλλοι κουβαλούσαν με τα καρνέσια πέτρα στους σπαστηρατζήδες, που καθισμένοι καταγής την κομμάτιαζαν σε μέγεθος μεγάλου καρυδιού με ειδικά σφυκία και την έφτιαχναν σειράκι κατά μήκος του δρόμου, για να την

πάρουν οι αμαξάδες να τη μεταφέρουν όπου χρειαζόταν για την επιστροφή-σκυρόστρωση.

Είχαν έρθει από το Ηράκλειο κι έμεναν στη Βιάννο πέντε-έξι αμαξάδες-καραγωγείς με τα κάρ τους μισά δίτροχα, μισά τετράτροχα, για να εξυπηρετούν τις μεταφορικές ανάγκες της οδοποιίας. Υπέροχα, διαλεχτά, καλοταϊσμένα, εντυπωσιακά άλογα εισαγωγής, ουκαρέζικα, πολύ εύρωστα, στολισμένα με πανέμορφα χάμουρα και γαλάζιες χάντρες (ματάκια), κρεμασμένες στο μέτωπο και γύρω από το κεφάλι για το φαρμό, έσυρναν τα επίσης εντυπωσιακά κάρτα κατασκευαστικής για την εποχή τελειότητας, μεταφέροντας τα υλικά οδοποιίας. Οι άνθρωποι εκείνοι, οι караγωγείς, Μικρασιάτες στην καταγωγή, στεγνοί και ηλιοκαμένοι με πρόσωπα που έσταζαν χαμόγελο, γεμάτα ζωή, μερακλήδες και διαλεχτοί τραγουδιστάδες, αναστάσαν το χωριό με τα σμυρναίικα τραγούδια και τους αμανέδες κι αγαπήθηκαν κι έφτιαξαν οι περισσότεροι όμορφες οικογένειες με Βιαννιτοπούλες. Να αναφέρουμε για την ιστορία τον αξέχαστο Γιάννη Δημόπουλο, που χάθηκε το '41, καθώς γύριζε από την Αλβανία στο Ηράκλειο με το γνωστό πλοίο που βιάλιαξαν οι Ναζί έξω από τις Κυκλάδες, τον Νίκο Χαλκούτσι, ήρωα της Αντίστασης φυλακισμένο της Αγίας, τον Γιώργο Μιχαλιό, γαμπρό του μεγάλου ήρωα Πετροχαράλαμπη, που έπεσε αγαλιά με το 18χρονο γιό του Νίκο μαζί με άλλους εξήντα ήρωες στο Γάζι το 1943.

Τα χωματουργικά μηχανήματα που σήμερα ήταν στα χρόνια που αναφερόμαστε εντελώς άγνωστα! Το μοναδικό μηχανήματα οδοποιίας που είχε κάνει την εμφάνισή του στη Βιάννο "προς τέρψιν" μικρών και μεγάλων, ιδιαίτερα των πιτσιρικών, ήταν ένας πολύ μεγάλος οδοστρωτήρας. Κατάμαυρος από τις κάπνες, πρωτόγνωρος στα μάτια του χωριού φάνταζε, καθώς μούγκριζε και περπατούσε μπρος-πίσω, ανήμερο, ατίθασο, μυθικό θηρίο!...

(Συνεχίζεται)

Μανώλης Παπαγιάννης
Ηράκλειο Μάρτης 1999

Η ομιλία του κ. Παπαμαστοράκη

Επειδή, λόγω του περιορισμένου χώρου των Β.Ν., αδυνατούμε να δημοσιεύσουμε την εκτενή ομιλία του κ. Παπαμαστοράκη, δίνω πολλά συνοπτικά τα κύρια σημεία της.

Ο ομιλητής αναφέρθηκε στη γέννηση του Κονδυλάκη τον Δεκέμβριο του 1862 στη Βιάννο, στις σπουδές του (Δημοτικό Σχολείο Άνω Βιάννου, Γυμνάσιο Ηρακλείου, Βαρβάκειο Αθηνών, Φιλοσοφική Σχολή Παν/μίου Αθηνών, που αναγκάστηκε να διακόψει τη φοίτησή του), στην υπηρεσία του ως βοηθού Γραμματέα στο Εφετείο Χανίων (1879), ως Γραμματέα στο Ειρηνοδικείο Μεραμβέλλου (1880) και στη Σητεία (1881) και ως δασκάλου για ένα έτος στο Μώδι Χανίων (1884-1885), στην ασχολία του με τη δημοσιογραφία, τη ζωή του κοντά στο θείο του Πέτρο Κονδυλάκη στα Χανιά, που του συμπαραστάθηκε πολύ.

Ο κ. Παπαμαστοράκης μίλησε αναλυτικά για τη λογοτεχνική παραγωγή του Κονδυλάκη, τη μεγάλη του προσφορά στην καλλιέργεια του χρονογραφημάτων, για μια εικοσιπενταετία, σε αθηναϊκές εφημερίδες και ιδίως στο "ΕΜΠΡΟΣ", με διάφορα λογοτεχνικά ψευδώνυμα και κυρίως το "Διαβάτης". Μίλησε ακόμη για τα μεγάλα του πεζογραφήματα ("Όταν ήμουν δάσκαλος", "Πατούχας", "Η πρώτη Αγάπη" κ.ά.) και για τη μεταφραστική του εργασία σε αρχαία ελληνικά κείμενα (Λουκία-

νού) ή Ξενογλωσσία.

Αναφέρθηκε επίσης σε άλλες ασχολίες του Κονδυλάκη, στον χαρακτήρα του, στην εκλογή του ως πρώτου προέδρου της "Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών" (ΕΣΗΕΑ), στην επιστροφή του για μικρό διάστημα προς το τέλος της ζωής του στην Άνω Βιάννο, όπου έγραψε τα 12 τελευταία χρονογραφήματά του με το γενικό τίτλο "ΕΚ ΒΙΑΝΝΟΥ", δημοσιευμένα στην εφημερίδα του Ιω. Μουρέλλου "ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ", και στο θάνατό του (25 Ιουλίου 1920) στο Πανάνειο Νοσοκομείο Ηρακλείου, σε ηλικία 58 ετών.

Προτείνει επίσης να γίνουν το 2.000 (80 χρόνια από το θάνατο του Κονδυλάκη) εκδηλώσεις με τη φροντίδα του Υπουργείου Πολιτισμού, της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και της ΕΣΗΕΑ, ενώ με τη βοήθεια του Δήμου Αθηναίων και με την πρωτοβουλία και συμπαραστάση του Συλλόγου Βιανναίων της Αθήνας "Ο Διαβάτης" να στηθεί προτομή του Κονδυλάκη στην Αθήνα. Τέλος προτείνει να καθιερωθούν, στη γενέτειρά του Βιάννο, τα "Κονδυλάκεια" που ξεκίνησαν πρόπερσι.

Κ.Γ. Στεφανάκης

Σημ. Ο κ. Παπαμαστοράκης προτείνει να γίνονται τα "Κονδυλάκεια" κάθε καλοκαίρι. Έχω τη γνώμη ότι αυτό δεν είναι εύκολο. Μπορεί όμως να γίνονται κάθε 4 ή 5 χρόνια.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ «ΔΙΑΒΑΤΗ»

Στις 24 Φεβρουαρίου η Παγκρήτιος Ένωση τιμήσε τον άνθρωπο, τον λογοτέχνη, τον δημοσιογράφο Γιάννη Κονδυλάκη.

Ευχαριστούμε από καρδιάς την κα Σγουράκη, η οποία μελέτησε κι ερευνήσε τη ζωή και το έργο του μεγάλου Κρητικού, αλλά και προετοίμασε την παρουσίαση της τιμητικής βραδιάς.

Ο Σύλλογός μας «ΔΙΑΒΑΤΗΣ» συμμετείχε σ' αυτή την εκδήλωση. Εκτός από την κ. Σγουράκη και τον λογοτέχνη κ. Αετουδάκη παρουσίασε τη ζωή και το έργο του Ι. Κονδυλάκη ο δικηγόρος Γρηγόρης Παπαμαστοράκης. Επίσης αποσπάσματα από το έργο του

«ΔΙΑΒΑΤΗ» διάβασε η κ. Ειρήνη Στασιανάκη-Κυριακάκη.

Στη βραδιά αυτή βρέθηκαν πολλοί από την παροικία της Βιάννου στην Αθήνα. Με χαρά όλοι είδαν το Δήμαρχο της Βιάννου κ. Αναστασάκη να ξεκλέβει λίγο από το χρόνο του, για να παρευρεθεί και να χαιρετίσει την εκδήλωση.

Εκτός από τους πολλούς Βιαννίτες και τους οικοδεσπότες κ. και κα Σγουράκη, βρέθηκαν ο βουλευτής κ. Μπαντουβάς, ο κ. και η κα Εμμ. Μπαντουβά, καθηγητή, και ο πρόεδρος της Ελαιουργικής κ. Γιανναδάκης.

Το Δ.Σ. του «ΔΙΑΒΑΤΗ»

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Δεν πεθαίνουν άνθρωποι μόνοι τους σ' ένα δωμάτιο, μακριά από τα μάτια και τη θαλπωρή συγγενών, φίλων ή γνωστών, μόνο στις μεγάλες πόλεις.

Πεθαίνουν και στα μικρά χωριά. Πεθαίνουν, γιατί η οργανωμένη κοινωνική πρόνοια είναι ανύπαρκτη στον τόπο μας.

Τρεις μέρες ήταν νεκρή στο δωμάτιο που έμενε μόνη της, η Σταρούλα Μούστου σ' Αμιά. Κι όταν την αναζήτησαν οι γείτονες, παραβίασαν την πόρτα κι άνοιξαν και τη βρήκαν πεθαμένη, δεν υπήρχε τρόπος ούτε να ταφεί. Μόνη κι έρημη, ύστερ' από μια πολύχρονη οικογενειακή τραγωδία η Σταρούλα είχε αποτραβηχτεί στο μόνο δωμάτιο που της είχε μείνει κι έβρισκε ίσως κάποια ανακούφιση στο κρασί και το τσιγάρο, ώσπου οι ανθρώπινες δυνάμεις την εγκατέλειψαν αφού η οργανωμένη κοινωνία την είχε εγκαταλείψει προ πολλού.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού, με την ευαισθησία που διακρίνει τα μέλη του, την είχε βοηθήσει κατά καιρούς. Ο ίδιος ανέλαβε και τα έξοδα της κηδείας της, αλλά και την εξόφληση του ποσού που χρωστούσε σε μπακάλικό σ' Αμιά. Κι αυτό είναι μια μόνο από τις πολλές δραστηριότητες του Πολιτιστικού Συλλόγου Αμυρών. Έχει βοηθήσει και άλλους συγχωριανούς τους για ιατρική περίθαλψη, ολοκληρώνει τη διαμόρφωση των γραφείων του, ολοκλήρωσε το γήπεδο στη θέση Αμπέλια, τόπο εκτελέσεων το 1943, κι έχει αναλάβει την εξόφληση του Λ/σμού για την τοποθέτηση CD στο χώρο του Πανεπαρχιακού Ηρώου, στο οποίο γίνεται σύντομη εξιστόρηση των κατοχικών γεγονότων στην περιοχή, για ενημέρωση των επισκεπτών του Ηρώου, ενημέρωση που γίνεται σε 4 γλώσσες (Ελληνική, Αγγλική, Γαλλική και Γερμανική).

ΓΕΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΚΡΗΤΗΣ

« Α Ρ Β Η »

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 73 ΜΟΣΧΑΤΟ
ΤΗΛ. (01) 4812366, 094 435312
ΥΠΕΥΘ.: ΛΥΚΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΟΥΛΑΦ ΠΑΛΜΕ 125
ΤΗΛ. (081) 326530, 283834, 211617
ΥΠΕΥΘ.: ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
ΒΑΡΔΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

σή τους. Προλάβετε τους λοιπόν. Τα 40 εκατομ. ας γίνουν 80 ή 100, για να πάρει επιτέλους, ύστερ' από

25 και πάνω χρόνια, τη μορφή που πρέπει ο δρόμος Βιάννος-Αγία Μονή-Άγιος Νικόλαος-Καψάλοι-Κερατόκαμπος.

ΛΑΚΚΟΥΒΕΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΚΙΝΙΑΣ-ΜΑΡΘΑ

Πολλές κι επικίνδυνες και πάλι λακκούβες στο δρόμο από το Σκινιά ως τη Μάρθα. Λακκούβες που προκαλούν μεγάλες ζημιές στα τροχοφόρα, τα οποία καθημερινά διασχίζουν το δρόμο αυτό. Μόνο θανατηφόρο ατύχημα δεν έχει συμβεί, τούτη τη φορά, μέχρι σήμερα. Αλλά πρέπει να 'χουμε και τέτοιο για να τον φτιάξουμε;

Οι στήλες αυτές επανέρχονται για μια ακόμη φορά σε παλιότερη πρότασή τους: Να δημιουργηθεί από τις Τεχνικές Υπηρεσίες συνεργείο άμεσης επέμβασης για την αποκατάσταση παρόμοιων με τις λακκούβες ζημιών που δημιουργούνται στο κατ'ασφάλεια του οδικού δικτύου του Νομού. Η επέμβαση να γίνεται ύστερ' από σχετική γνωστοποίηση, για τη ζημία που υπάρχει, από τα λεωφορεία του ΚΤΕΑ ή και άλλα τροχοφόρα και κυρίως αγοραία και ταξί.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ - ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Συνέχεια από τη σελ. 1

πότιτα βρίσκεται μπροστά σε μια τραγωδία που εξελίσσεται στη γειτονική μας χώρα, τη Γιουγκοσλαβία.

Η ανάληψη της πρωτοβουλίας των εκεϊ πολεμικών επιχειρήσεων από μια υπερδύναμη, τις Η.Π.Α., συνεπικουρούμενη από τρία άλλα μέλη του ΝΑΤΟ, δημιούργησε εκατοντάδες θύματα από τον άμαχο πληθυσμό και ανυπολόγιστες υλικές ζημιές. Πρωτοβουλία που πάρθηκε χωρίς την προηγούμενη απόφαση του ΟΗΕ και του Συμβουλίου Ασφαλείας κι αυτό μας φέρνει πίσω, στα λίγα χρόνια πριν από την έναρξη του Β' παγκόσμιου πολέμου, στις τότε κινήσεις του Χίτλερ.

Ο Χίτλερ αγνόησε τότε την Κοινωνία των Εθνών στις κινήσεις του. Ο Κλίντον αγνοεί σήμερα τον Ο.Η.Ε και το Συμβούλιο Ασφαλείας στις ενέργειές του. Ανεξάρτητα

από τις οποιεσδήποτε εξελίξεις των τελευταίων γεγονότων στα Βαλκάνια, το ερώτημα του συνόλου της ανθρωπότητας είναι ξεκάθαρο:

Μήπως βρισκόμαστε στα πρόθυρα Γ' παγκόσμιου πολέμου, που στη λήξη του δεν θα υπάρχουν πάνω στη γη ζωντανοί οργανισμοί, για να καταγράψουν τις απώλειες σ' αυτόν, όπως αυτό έγινε στους δυο προηγούμενους;

Οι κάτοικοι της περιοχής Βιάννου, που έζησαν τις συνέπειες του πολέμου, εκφράζουν τις ανησυχίες τους και ενώνουν τη φωνή διαμαρτυρίας τους με τη φωνή όλων εκείνων που σε όλο τον κόσμο ξεσηκώθηκαν και ζητούν να μπει φραγμός στα σχέδια των σύγχρονων Χίτλερ.

Όλοι μαζί σε πανανθρώπινη θυελλώδη επανάσταση, για ν' απομακρυνθεί ο κίνδυνος πολέμου και να επικρατήσει ειρήνη πάνω στη γη.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ολοκληρώθηκε η σύνταξη του προϋπολογισμού του Δήμου Βιάννου. Την ώρα που θα διαβάζεται η στήλη αυτή θα έχει ψηφιστεί για ν' αρχίσει η εκτέλεσή του:

Σύμφωνα μ' αυτόν προβλέπονται:

Εσοδα: 827.833.172 δρχ.

Εξοδα: 806.469.162 δρχ.

Αποθεματικό: 21.364010 δρχ.

Πρόβλεψη εσόδων.

Τακτικά 605.373.194 δρχ.

Εκτακτα 68.278.854 δρχ.

Χρεωστικό Υπόλοιπο 154.185.124 δρχ.

Περισσότερα για τον προϋπολογισμό του Δήμου Βιάννου

στο επόμενο φύλλο.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΑ Β.Ν.

Κώστας Παπαγιάννης 2.000, Πολυχρόνης Βερβελάκης 5.000, Εμμ. Λ. Λουλάκης 1.000, Ιωάννα Κουνενού 3.000, Ιωάννης Καψοκέφαλος 3.000, Νίκος Φραγκόπουλος 1.500, Μανώλης Τσαγκαράκης (Ανω Καλαμάκι) 5.000, Δημήτρης Σηφάκης 5.000, Αμαλία Καρμανωλάκη 2.000, Δημήτρης Πολένης 2.000, Μανώλης Μουζουράκης 5.000, Νικήτας Γρυλιωνάκης 1.500, Στέλλα Μπαρμπαγαδάκη 1.000, Μαρία Μπαρμπαγαδάκη 1.000, Μιχάλης Βαρδάκης (Αθήνα) 5.000, Ιωάννης Ραπτάκης (Αργυρούπολη) 7.000, Γρηγ. Παπαμπασιανός 5.000, Εμμ. Π. Νεραντζάκης 5.000, Άννα Καλαμακίδου 10.000, Αικ. π. Εμμ. Σπάρτη 1.000, Ιωάννης Μ. Καπετανάκης (Σύρος) 10.000, Χρυσάνθη Ηγουμενίδη 4.000, Κατίνα Πετράκη 1.000, Εμμ. Χ. Στεφανάκης 2.000, Ζαχαρένια Μανωλιδάκη 5.000, Βασίλισσα Βλαχάκη 5.000, Εμμ. Μανωλιδάκης 5.000, Εμμ. Κ. Βλαχάκης 10.000, Μαρίκα Μπελογιάννη-Παπαγιαννάκη 10.000, Γεώργιος Νικ. Βερβελάκης (Μυτιλήνη) 5.000, Σύλλογος Κατωσυμιαίων «Ο Κορυφακτός» 10.000, Μαρία Demaka-Γουρνεζάκη (Αμερική) 20.000, Αρχίτης Βασίλειος Μανετάκης 1.500, Ενορία Καλαμίου 1.500, Αγγελική Ζαμπετάκη 5.000, Πολυχρόνης Κονταξάκης 5.000, Γεώργιος Βερβελάκης 5.000, Μαρία Αγγελική 2.000, Ιφιγένεια Κασσωτάκη 5.000, Εμμανουήλ Βαρδάκης 1.500, Ελισάβετ Χατζηδάκη 1.000, Δημοσθένης Ραπτόπουλος 5.000, Νικόλαος Αγαπάκης 1.000, Αλεξάνδρα Καρακωνταντάκη 2.500, Μαρία Ραπτάκη 3.000.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟ-ΠΕΖΑ-ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙ-ΒΙΑΝΝΟΣ-ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ

Συνέχεια από τη σελ. 1

χώρι-Παναγιά-Εμπαρος και Άνω Βιάννος.

Αυτή ήταν η κατάσταση, όταν, στη δεκαετία του 1950, θεσμοθετήθηκαν οι εθνικοί και επαρχιακοί δρόμοι.

Στόχος η επιβίωση. Για ανάπτυξη δεν υπήρχαν περιθώρια ούτε στη σκέψη της πολιτείας.

Στην οδευση που εδώ ονομάζουμε Ν.Ο. θεσμοθετήθηκαν και κατασκευάστηκαν οι παρακάτω δρόμοι

Α. ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Τα αναγραφόμενα μήκη είναι των υπάρχοντων δρόμων σήμερα)

1. Ηράκλειο-Κνωσός: Χιλ/τρα 5: Εθνική οδός αρ. 90

2. Κνωσός-Κουναβόι-Πεζά χιλ/τρα 14: Τμήμα του επαρχ. δρόμου Νομού Ηρακλείου αρ. 30 (Κνωσός-Καλλονή-Χάρακας. Στο Β.Δ. δεν αναφέρονται τα Πεζά).

3. Πεζά-Μελέσες-Χουμέρι-Αρκαλοχώρι-Παναγιά-Εμπαρος-Βιάννος-Αμρά-Κεφαλοβρύσι-Πεύκος προς Γδόχια και Ιεράπετρα: Επαρχ. δρόμος Νομού Ηρακλείου αρ. 33. Και εδώ αρχή αναφέρεται η Καλλονή από επαρχ. δρόμο Ν. Ηρ. αρ. 30, ενώ ο υπάρχων δρόμος αρχίζει από τα Πεζά και δεν περνά από την Καλλονή. Επίσης το Β.Δ. δεν αναφέρει τέλος του δρόμου, που αυτοδικαία είναι τα όρια των νομών Ηρακλείου-Λασιθίου, αφού οι επαρχιακοί δρόμοι χαρακτηρίζονται και αριθμούνται μέσα στα όρια των νομών, είναι όμως σημαντικό ότι προσδιορίζει την κατεύθυνσή του μέσα στο Νομό Λασιθίου (Γδόχια, Ιεράπετρα)

Μήκος Πεζά-Βιάννος(Ανω) χιλ/τρα 45

(Συνεχίζεται)

Η ΕΚΘΛΪΨΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠ. ΒΙΑΝΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 1

κοχλία (αριδί), γυρνούσε και πιέζε την ελαιόζυμη που είχε τοποθετηθεί σε σάκους. Τα υγρά που έτρεχαν οδηγούνταν σε διαδοχικές δεξαμενές, που βοηθούσαν στο διαχωρισμό του λαδιού. Ο τρόπος αυτός ήταν το πρώτο βήμα, για να φτάσουμε στα σημερινά υπερσύγχρονα εργοστάσια επεξεργασίας του ελαιοκάρπου. Πριν όμως φτάσουμε σε αυτά, πέρασαμε από ένα άλλο στάδιο, τις φάμπρικες, που για 100 και πάνω χρόνια εξυπηρέτησαν τους ελαιοπαραγωγούς της επαρχίας μας.

Η φάμπρικα (από το ιταλικό fabbrica) σημαίνει εργοστάσιο, τρόπο για να επιτύχει κανείς κάτι. Έτσι η γενική αυτή ονομασία στο κάθε μορφής εργοστάσιο, ονομασία που και σήμερα χρησιμοποιείται σε ευρεία έκταση, στην επαρχία μας αλλά και σε πολλές άλλες περιοχές, είναι συνδεδεμένη με την εκθλιψη του ελαιοκάρπου. Από τα τέλη του προηγούμενου αιώνα (1850 και μετά) ως και τα πρώτα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (1945-50), φάμπρικες λειτούργησαν σε όλα τα χωριά αλλά και στην παραλιακή ζώνη. Υπολείμματα σε πολλές απ' αυτές υπάρχουν και μέχρι σήμερα (1999), αν όχι στο σύνολό τους τουλάχιστο σε πολλά εξαρτήματά τους, κυρίως τις πέτρες. Στο σύνολό της όμως υπάρχει στη θέση Σκαφιδια της περιφέρειας Καλαμίου, που η παρατέρα διάσωση και διατήρησή της πρέπει να εξασφαλιστεί από τον εκεί Πολιτιστικό Σύλλογο αλλά και το Δήμο Βιάννου. Οι φάμπρικες της περιόδου αυτής, με μικρές παραλλαγές, λειτούργησαν στην περιφέρεια Κερατοκάμπου με ιδιοκτήτες τον Στέργιο Κοκολάκη, τον Τίτο Παπαμπασιανό από την Άνω Βιάννο και τον Δημήτρη Μανετάκη από τον Χόνδρο.

Στους οικισμούς του Χόνδρου λειτούργησαν με βασικούς ιδιοκτήτες τους Κων/νο Γιαμαλάκη, Δημ. Μανετάκη, Νίκο Γιαμαλάκη, Γεώργιο Ψαρολογάκη και Ανδρέα Ψαρολογάκη. Στην Κάτω Βιάννο υπήρχαν οι φάμπρικες του Εμμανουήλ Σπανάκη, των Δουλεγκάκηδων και του Ρολάκη.

Στην Άνω Βιάννο του Πολίτη, του Γιάννη Κουφαλιτάκη, των Καρπαθάκηδων, του Πλαντζουνοβασιλή, αλλά και του Χριστόφορου Παπαδημητράκη στην Πλάκα και αργότερα του Εμμανουήλ Πανακάκη.

Στο Βαχό ή πρώτη φάμπρικα που λειτούργησε στον κάτω οικισμό ήταν του Μανουσάκη, που αργότερα πουλήθηκε στον Γ. Νιταθωράκη, λειτούργησε επίσης από τις οικογένειες Αλεξάκη, Κατωγιαννάκη και Ζερβουδάκη στον

Μήκος Βιάννος(Ανω)-Ορια νομών » 14

Β. ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

Ορια Νομού Ηρακλείου-Γδόχια-Μουρνιές-Γέφυρα Μύρτου-Γρα Λυγιά-Ιεράπετρα χιλ/τρα 21.

Είναι το δυτικά της Ιεράπετρας τμήμα του επαρχ. δρ. Ν. Λασιθίου αρ. 20, που το σχετικό Β.Δ. τον αναφέρει «... διά Γρας Λυγιάς, Γεφύρας Μύρτου, Μουρνιών και Γδόχιας προς Βιάννον».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Κι εδώ, αντίστοιχα προς τον επαρχ. δρ. 33 του Ν. Ηρακλείου, αναφέρεται η (προς τα δυτικά) κατεύθυνση του επαρχ. δρόμου αρ. 20 «προς Βιάννον». Γενικά όπου αναφέρεται Βιάννος εννοείται η Άνω Βιάννος.

2. Ο κατασκευασμένος δρόμος δεν περνά από τα Γδόχια αλλά λίγο βορειότερα και η αναφερόμενη Γέφυρα Μύρτου είναι παλιά γέφυρα περίπου 1,5 χιλ/τρο βόρεια του οικισμού Μύρτος, απ' όπου περνούσε ο παλιός μεσογειακός δρόμος προς Γρα Λυγιά και Ιεράπετρα, ενώ ο νέος παραλιακός δρόμος περνά από τον οικισμό Μύρτο με νέα μεγάλη γέφυρα.

3. Το τμήμα Μάρθα-(Ανω) Βιάννος-ορια νομών-Μύρτος-Ιεράπετρα αλλά και προς τ' ανατολικά ο παραλιακός δρόμος προς Κουτσουρά-Μακρύ Γαλό-Πυλαλήματα και η μεσογειακή συνέχεια του προς Σητεία μελετήθηκαν από μένα τα έτη 1964-1966 με το πνεύμα ευφορίας και τις νέες αντιλήψεις που επικράτησαν τότε και ευτυχώς πρόλαβαν και κατασκευάστηκαν αλλά με περιορισμένο πλάτος.

(Συνεχίζεται)

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Πεύκου «ΟΜΑΛΟΣ» οργανώνει τιμητική εκδήλωση για τον αξιόλογο μαντιναδολόγο Μιχάλη Στεφανάκη από τον Πεύκο.

Η εκδήλωση θα γίνει την Κυριακή των Βαΐων 4 Απριλίου στο κέντρο «ΔΙΑΒΑΤΗΣ» στη Βιάννο 8 μ.μ.

ΔΗΜΟΠΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΤΡΙΑ ΕΡΓΑ

Όπως έγινε γνωστό, μέσα στον Απρίλιο από τη διεύθυνση των Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Νομού Ηρακλείου θα δημοπρατηθούν δεκατέσσερα έργα προϋπολογισμού 800 εκατ. δρχ. Μεταξύ αυτών και τρία στο Δήμο Βιάννου: 1) Δρόμος Αγία Μονή-Κερατόκαμπος, προϋπολογισμού 40 εκατ. 2) Δρόμος Συκολόγος-Τέρτσα, προϋπολογισμού 25 εκατ. και 3) Βελτίωση του δρόμου Τσούτσουρος-Τέρτσα, προϋπολογισμού 100 εκατ. δρχ.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

“ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ”

Για τη σύσφιξη των σχέσεων και την καλλιέργεια αδελφικών δεσμών μεταξύ Ελλαδίων και Κυπρίων, ως και των απανταχού Ελληνικής καταγωγής και Ελληνοφώνων αλλά και για άλλους σχετικούς σκοπούς αναγγέλλεται η ίδρυση σωματείου με την επωνυμία «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΛΛΑΔΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ (ΠΕΛΚΥΠΟΣ) “ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟΣ”».

Έδρα του συνδέσμου: Οδός Ομήρου 34, Νέα Σμύρνη, 17 121 τηλ.7014652, 5910355. Πρόεδρος προσωρινής διοικούσας επιτροπής Δημ. Σπυλιόπουλος, Γεν. Γραμμ. Γεώργ. Καλλέγιας.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ

ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΙΑΝΝΟΥ

1) Για τον Οδικό άξονα Ηρακλείου-Βιάννου-Ιεράπετρας σχετικά με την ερώτηση του Βουλευτή κ. Γιάννη Κουράκη ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Λαλιώτης παραγγέλλει να τον πληροφορήσουν ότι στα πλαίσια του ΠΕΠ Κρήτης χρηματοδοτείται:

α) Η κατασκευή κατά τμήματα του οδικού άξονα ΗΡΑΚΛΕΙΟ-ΒΙΑΝΝΟΣ με συνολικό ποσό μέχρι σήμερα 3 δις δρχ. (τμήματα από Α. Ικάρου μέχρι ΒΙ.ΠΕ-Καλλιθέα και Μάρθα-Βιάννος).

β) Η εκπόνηση της μελέτης από Άγιο Σώζοντα μέχρι Μάρθα, η οποία βρίσκεται σε στάδιο ολοκλήρωσης.

Μετά την ολοκλήρωση της προαναφερομένης μελέτης και τις απαραίτητες εγκρίσεις αρμοδίων προβλέπεται η χρηματοδότηση των απαιτούμενων έργων από τις πιστώσεις του Γ' ΚΠΣ, δεδομένου ότι ο υπόψη άξονας είναι βασικός εγκάρσιος οδικός άξονας του Νομού Ηρακλείου και εμπίπτει στις βασικές προτεραιότητες της Περιφέρειας για έργα υποδομών μεταφορών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

«Ίδρυση Πυροσβεστικού Κλιμακίου στο Δήμο Βιάννου»

Με αφορμή έγγραφο του Δήμου Βιάννου που αφορά την ίδρυση πυροσβεστικού κλιμακίου ο Βουλευτής κ. Μάνος Φραγκιαδουλάκης επανέρχεται με νέα αναφορά του προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, και τονίζει ότι με την υπ' αριθμ. 1551 από 15/9/95 ερώτησή του, που είχε καταθέσει στη Βουλή προς τους Υπουργούς Γεωργίας και ΠΕΧΩΔΕ, η ορεινή περιοχή της Βιάννου εντάχθηκε στους τόπους (189) Α' προτεραιότητας που καταγράφηκαν και αξιολογήθηκαν βάσει των κριτηρίων του παραρτήματος ΙΙΙ (στάδιο Ι) της κοινοτικής οδηγίας των οικιστόπων (DIR 92/43/Ε.Κ.).

Το πευκοδάσος της ευρύτερης περιοχής Βιάννου, που επεκτείνεται μέχρι τον Ομαλό Λαοθύου, είναι το μοναδικό της Κρήτης το οποίο καλύπτει το 17,5% της συνολικής έκτασης της περιοχής, πλούσιο σε σπάνια είδη χλωρίδας και πανίδας, τα οποία έχουν χαρακτηριστεί σπάνια από διεθνείς συνθήκες ως προστατευόμενα.

Η ανάγκη προστασίας του έχει γίνει αντιληπτή απ' όλους και για το λόγο αυτό, έχει υλοποιηθεί Σταθμός Παρατήρησης στην περιοχή των Δημοτικών Διαμερισμάτων Πεύκου, Κ. Σύμης και ενός κεντρικού σταθμού στο Ηράκλειο στο πλαίσιο του προγράμματος DEDICTS.

Η μεγάλη χιλιομετρική απόσταση και το κακό οδικό δίκτυο δυσχεραίνει την άμεση πρόσβαση των πυροσβεστικών οχημάτων από τους Δήμους Ηρακλείου και Ιεράπετρας.

Αυτό καθιστά αναγκαία τη δημιουργία πυροσβεστικού κλιμακίου με μόνιμο προσωπικό απασχόλησης στο Δήμο Βιάννου, για την έγκαιρη και αποτελεσματική καταπολέμηση της πυρκαγιάς, όπου και όταν αυτή εμφανιστεί.

Ηράκλειο 5/3/99

Μάνος Φραγκιαδουλάκης

Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Ν. Ηρακλείου

Απόψεις

ΑΡΒΗ 24 Μαρτίου 1999

Σχετικά με το φράγμα Αμιρών-Αγίου Βασιλείου επιθυμώ να δημοσιοποιήσω μια πρότασή μου για προβληματισμό.

Είναι γνωστό ότι τα νερά που πρόκειται να συγκεντρωθούν στο φράγμα προέρχονται από το ύψος βροχής σε μια περιορισμένη λεκάνη απορροής και κατά το μεγαλύτερο μέρος από υπάρχουσες πηγές σε μεγάλο υψόμετρο. Όλα αυτά τα νερά θα συγκεντρωθούν στη χαμηλή κοίτη του χειμάρρου στη θέση Μαύρο Βουνό και εν συνεχεία θα αντλούνται για πότισμα.

Προτείνω αντί του χαμηλού φράγματος να γίνουν υψηλά πολλοί ταμιευτήρες σε κατάλληλες περιοχές με μεταφορά των νερών με σωληνώσεις σε αυτούς.

Αυτό θα δώσει πότισμα με φυσική ροή και όχι δαπανηρές αντλήσεις από το φράγμα, δηλαδή οικονομικό νερό και μικρό κόστος κατασκευαστικών έργων.

Μετά τιμής

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΧΑΤΖΑΚΗΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Με ηλιοφάνεια και υψηλές θερμοκρασίες πέρασαν, μέχρι και τις 18 ημέρες του Μάρτη.

Ακολούθησαν οι υπόλοιπες ημέρες με συνεφιές, χαμηλές θερμοκρασίες και λίγη βροχόπτωση.

Τα βροχόμετρα της περιοχής κατέγραψαν

Στην Άρβη 288 χιλ.

Στον Κερατόκαμπο Α' 366 »

Στον Κερατόκαμπο Β' 370 »

Στο Γυμνάσιο 596 »

(συνεχίζεται)